

Een concrete initiatief in Sint-Jans-Molenbeek

Pater Ghislain Dekeyrel

Er bestaat een kerklied, waarvan de tweede strofe als volgt klinkt :
« Zo spreekt de God die alles weet en ziet ;
Ik durf uw vasten niet vertrouwen.
Als gij de zwervers niet uw woning biedt,
Durf Ik uw vasten niet vertrouwen. »

(ICLZ 309/2)

We zijn hier niet bijeen omwille van de « vasten », maar naar aanleiding van « Allerheiligen 2006 », waar de kardinaal tijdens de slotviering voor de Brusselse kathedraal een concrete oproep deed onder andere inzake de « diaconie », namelijk « woningen » ter beschikking stellen van mensen die het sociaal moeilijker hebben. Als pastoor van de parochie St Barbara (wiens gebied nu de parochies St Barbara en OLV – Middelaars te Molenbeek omvat) beschillen de Parochiale Werken over meerdere gebouwen. De Kerk van de Zwarte Vijvers (Onze Lieve Vrouw Middelaars) werd in erfpacht gegeven aan de Servisch-orthodoxe christenen, alsook de pastorie, waar collega Jacov en zijn gezin woont. Maar dit gegeven walt buiten dit project.

Op de Sint Barbaraparochie hebben we een oude school met een woonhuis. Toen i ongeveer 14 jaar geleden aankwam, was dit huis bewoond. Na enkele tijd verlieten de huurders het pand, omdat ze iets beters gevonden hadden in Molenbeek, namelijk een sociale woning. Da twas de gelegenheid om het pand, zowel van binnen alsook van buiten te laten opfrissen. Een familie na mer haar intrek, en ...woonde het ganse pand in nog geen vier jaar volledig omver. Het werd een ruine ! Na veel heen en weer werd die familie eruit gezet en werd het pand door de gemeente onbewoonbaar verklaard. Om maar één detail te geven : er waren twee containers van elk 12 cubieke meter inhoud nodig om het vuil dat uit de woning kwam weg te brengen. Met vuil bedoel ik niet oude kassen of matrassen ! Dan kon de restauratie van de woning beginnen ; een restauratie die een ja ar geduurd heeft, en veel geld en energie gekost heeft. Gelukkig hadden we met het vethuren van zalen geld verdiend, zodat we nog niet failliet zijn, maar we tasten de gron van onze beurzen.

Jaren geleden (ongeveer 13 jaar) kwamen E.H. Jean De Wulf en architect De Bie de toestand van de gebouwen bekijken en gaven ze toen de raaad om de oude school te verkopen. Maar wat zou dat opgebracht hebben ? Misschien de prijs van de grond of nog minder, want de gebouwen zouden door een promotor zeker tot op de grond afgebroken worden. Het opgebrachte geld zou, luitgezet, de devaluatie van het geld niet opgebracht hebben. Dus : de klaslokalen verhuurd aan een brocanteur en het huis opgeknapt. Zelfs de speelkoer is verhuurd om auto »s te parkeren : plaatsen die somstweemaal per dag verhuurd worden : overdag of 's nachts. Een volgende keer

dat architect De Bie kwam, noemde hij mij een « jood », wat niet klopt. Mijn baas was een Jood !

Het aantal priesters slinkt. Vandaar dat we prioriteiten moeten stellen. Dank zij de oproep van de kardinaal kunnen we nu heel wat werk en zorgen aan anderen overdragen en ons wijden aan het echte pastorale werk ; alhoewel pastoraal in Molenbeek soms meer lijkt op het verstrekken van « palliatieve zorgen », want in Molenbeek heeft men veel « uitstervende » parochies.

Na het Congres heb ik afspraak gemaakt met Herman Cosijns. Vrij vlug daarna had ik contact met de firma « Iris » op de Oude Graanmarkt te Brussel. Die mensen zijn het gebouw komen bekijken en hebben het gekeurd. Mits enkele aanpassingen was alles snel wettelijk in orde. Sinds september dit jaar is het huis verhuurd. Geen zorgen meer voor beheer en er is de garantie dat we maandelijks onze « pacht » krijgen.

Ondertussen ben ik samen met de mensen van « Iris » gaan zien naar nog twee andere appartementen, die eigendom zijn van de parochie. Eén ervan ligt boven de Kring en bevat 4 slaapkamers en boven de voedselbank « Snijboontje bis », in de Meninstraat is er een appartement met drie slaapkamers. Deze panden wil ik ook in handen geven van « Iris » ; hopelijk komt alles zo snel mogelijk in orde.

Vroeger was ik voor zeven gebouwen verantwoordelijk ; nu enkel nog over de Sint Barbarakerk, de pastorie, de Kring en de voedselbank.

Onze Baas was een Jood en had « geen steen om zijn hoofd op te leggen » ; godzijdank heb ik nog het dak van de pastorie boven mijn hoofd.

Ik kan alleen maar aanraden, ga in zee met een van de immobiliënkantoren die het Vicariaat ons aangeraden heeft. En ik wens hier « Iris » te danken voor de voortreffelijke en aangename samenwerking.